

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01594

Den 17. februar 2014

Folketingets Europaudvalg har i brev af 17. december 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 59 (alm. del), som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Bock (LA).

Spørgsmål nr. 59 (alm. del)

Kan ministeren oplyse, hvad det koster de danske skatteydere, at sommerhusprotokollen håndhæves (jf. protokol nr. 32)?

Svar

Som anført i den foreløbige besvarelse af spørgsmålet, har Miljøministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse i forhold til reglerne om erhvervelse af fast ejendom for personer, der ikke har fast bopæl i Danmark. Miljøministeriet vender hermed tilbage med henblik på endelig besvarelse af spørgsmålet.

Justitsministeriet kan til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 59 oplyse følgende:

"1. På Justitsministeriets område giver sommerhusprotokollen adgang til at opretholde de gældende regler om erhvervelse af fast ejendom i Danmark for personer, der ikke har fast bopæl her i landet. Disse regler findes dels i lov om erhvervelse af fast ejendom (erhvervelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 566 af 28. august 1986, som ændret ved lov nr. 1102 af 21. december 1994, dels i bekendtgørelse nr. 764 af 18. september 1995 om erhvervelse af fast ejendom for så vidt angår visse EF-statsborgere og EF-selskaber samt visse personer og selskaber fra lande, der har tiltrådt aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (erhvervelsesbekendtgørelsen).

Det følger af erhvervelseslovens § 1, stk. 1, at personer, der ikke har bopæl i Danmark, og som heller ikke tidligere har haft bopæl her i landet i et tidsrum af i alt 5 år, kun kan erhverve adkomst på fast ejendom her i landet med Justitsministeriets tilladelse, jf. lovens § 1, stk. 1. Bestemmelsen omfatter både helårsboliger og fritidsboliger mv.

I tilfælde, hvor ejendommen benyttes som helårsbolig for erhververen, eller hvor erhvervelsen er en forudsætning for at udøve selvstændig virksomhed eller levere tjenesteydelser, er der i erhvervelsesbekendtgørelsen gjort undtagelser fra kravet om tilladelse for borgere fra EU- og EØS-lande, idet de pågældende i stedet blot skal afgive en erklæring til Tinglysningsretten. I disse tilfælde skal erhververen således ikke søge Justitsministeriet om tilladelse.

Hvis forudsætningerne for en tilladelse til erhvervelse af fast ejendom bortfalder - f.eks. hvis en helårsbolig ikke længere benyttes som en helårsbolig - eller hvis en ejendom erhverves, uden den fornødne tilladelse er indhentet, meddeler Justitsministeriet efter erhvervelseslovens § 8 ejeren pålæg om at afhænde ejendommen inden en af ministeriet fastsat frist på mindst 6 måneder og højst 1 år.

Overtrædelse af et pålæg om at afhænde en ejendom straffes med bøde, jf. erhvervelseslovens § 10, stk. 2.

2. Den nævnte lovgivning om erhvervelse af fast ejendom i Danmark administreres navnlig af Justitsministeriet.

Justitsministeriet behandler således ansøgninger om erhvervelse af fast ejendom i Danmark og sager om afhændelsespålæg, ligesom ministeriet er påtalemyndighed i straffesager om overtrædelse af afhændelsespålæg. Ministeriet yder endvidere konkret vejledning til borgere, ejendomsmæglere mv. om reglerne på området.

De nævnte opgaver er forankret i et af ministeriets kontorer. I dette kontor er navnlig 3 juridiske fuldmægtige og 2 administrative medarbejdere beskæftiget med opgaverne i forhold til erhvervelseslovgivningen. De pågældende varetager dog også andre opgaver.

Der foretages ikke særskilt registrering af den arbejdstid, der medgår i forhold til opgaverne efter erhvervelseslovgivningen, og det er således bl.a. af den grund ikke muligt for Justitsministeriet at kvantificere de specifikke omkostninger, som er forbundet med ministeriets administration af erhvervelseslovgivningen.

Det kan dog oplyses, at ministeriet i 2013 har oprettet 709 sager om erhvervelse af helårsboliger og 465 sager om erhvervelse af sekundærboliger (fritidshuse mv.).

I forhold til de nævnte tal bemærkes det, at det er ansøgerens påtænkte anvendelse af ejendommen - og ikke ejendommens status - der er afgørende for, om sagen oprettes som en sag om erhvervelse af helårsbolig eller en sag om erhvervelse af sekundærbolig (fritidshus mv.). En ejendom, der efter planlovgivningen lovligt kan anvendes som helårsbolig, vil således falde i sagskategorien "sekundærbolig", hvis ejendommen ikke skal tjene som erhververens helårsbolig.

3. Også Tinglysningsretten varetager opgaver i forhold til erhvervslovgivningen. Tinglysningsretten påser således i forbindelse med tinglysning, om Justitsministeriets tilladelse er fornøden i forbindelse med erhvervelse af en fast ejendom. Tilsvarende har politi- og anklagemyndighed og de almindelige domstole opgaver i forhold til erhvervslovgivningen. Politiet efterforsker således sager om overtrædelse af bl.a. afhændelsespålæg, anklagemyndigheden fører sagerne ved domstolene, og domstolene pådømmer sagerne.

De omkostninger, der er forbundet med Tinglysningsrettens, politiets, anklagemyndighedens og de almindelige domstoles varetagelse af opgaver i forhold til erhvervslovgivningen, er det ikke umiddelbart muligt at kvantificere nærmere."

Kirsten Brosbøl

/

Sven Koefoed-Hansen